

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 25278

гр. София, 28.09.2022 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 62 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и осми септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ЕВЕЛИНА ОГН. МАРИНОВА

като разгледа докладваното от ЕВЕЛИНА ОГН. МАРИНОВА Гражданско дело № 20221110139681 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба от Г. Б. Г. срещу *** ЕАД.

На основание чл.146, ал.1, вр. чл.140, ал.3 ГПК и като съобрази фактическите твърдения на страните, съдът изготвя следния **ПРОЕКТ ЗА ДОКЛАД**:

Предявен е иск с правно основание чл.224, ал.1 КТ – за обезщетение за неизползван платен годишен отпуск.

Ищцата твърди, че по силата на трудов договор № 183/08.04.2019 г. е заемала при ответника длъжността „медицинска сестра“ в периода 08.04.2019 г. – 02.08.2021 г. Съгласно чл.2.8 от договора е имала право на основен платен годишен отпуск по чл.155 КТ – 22 работни дни и допълнителен платен годишен отпуск по чл.156 КТ – 8 работни дни. С експертно решение на ТЕЛК № 1031/12.05.2011 г., влязло в сила на 26.05.2011 г., ѝ е призната трайно намалена работоспособност 74% за срок от три години.

Позовава се на чл.30, ал.1 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж /„НПОС“/ пенсията за инвалидност и добавката за чужда помощ на лицата, които не са навършили възрастта по чл. 68, ал. 1 КСО, се отпуска за времето на неработоспособността, определена от ТЕЛК (НЕЛК), както и на ал.2, според която пенсията за инвалидност и добавката за чужда помощ на лицата, навършили възрастта по чл. 68, ал. 1 КСО, **се отпуска пожизнено**. Ако лицето е навършило възрастта по чл. 68, ал. 1 КСО през срока, за който му е определена трайно намалена работоспособност/вид и степен на увреждане, пенсията и добавката за чужда помощ по чл. 103 КСО **се считат за отпуснати пожизнено** от датата на навършване на възрастта.

Съгласно чл.319 КТ работниците и служителите с трайно намалена работоспособност 50 и над 50 на сто имат право на основен платен годишен отпуск в размер **не по-малко от 26 работни дни**.

Твърди, че отговаря на тези условия, тъй като на 22.04.2013 г. /една година преди изтичане на срока на решението на ТЕЛК/ е навършила 61 години, т.е. възрастта по чл. 68, ал. 1 КСО към онзи момент, поради което по силата на чл.30, ал.2 НПОС решението на ТЕЛК се счита пожизнено. Твърди, че при всички други работодатели – преди и след като е работила при ответника – е ползвала основен платен годишен отпуск 26 работни дни. Твърди, че ответникът е отказвал да признае пожизнения характер на решението на ТЕЛК.

Със заповед № 302/28.07.2021 г. трудовото ѝ правоотношение с ответника е прекратено по взаимно съгласие. Със заповедта е разпоредено да ѝ се изплати

обезщетение по чл.224 КТ за 18 дни неизползван платен годишен отпуск за 2021 г. Счита, че ѝ се дължи обезщетение за още 10 дни: за 2019 г. – 4 дни, за 2020 г. – 4 дни и за 2021 г. – 2 дни, възлизащо ма сумата от 589, 31 лв.

Моли съда да постанови решение, с което да осъди ответника да ѝ заплати сумата от 589, 31 лв., представляваща обезщетение за неизползван платен годишен отпуск, ведно със законната лихва от датата на исковата молба – 22.07.2022 г. до окончателното изплащане.

В срока по чл.131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответника *** ЕАД, с който оспорва иска. Твърди, че ищцата не представя доказателства след издаване на соченото от нея решение на ТЕЛК да е било издадено друго такова. Счита, че нормата на чл.30, ал.2 НПОС, на която ищцата се позовава, е специална спрямо тази на чл.101 от Закона за здравето и урежда правилата за пожизнено отпускане на пенсия, но не дерогира общата норма на чл.101 33 по отношение на изискването за извършване на медицинска експертиза в хипотезите извън НПОС. Съгласно чл.101 33 за установяване на временна неработоспособност, за установяване на вида и степента на увреждане на деца до 16-годишна възраст и на лица, придобили право на пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл. 68 КСО, и за установяване степента на трайно намалена работоспособност на лица в трудоспособна възраст, както и за потвърждаване на професионална болест се извършва медицинска експертиза. Съгласно чл.101, ал.1 НПО видът и степента на увреждане на лицата, придобили право на пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл. 68 КСО, се определят пожизнено. Излага съображения, че ищцата не твърди и не доказва през време на действие на решението на ТЕЛК да е придобила право на пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл.68 КСО, а твърди да е имала само навършена пенсионна възраст. Счита, че за да намери приложение чл.319 КТ, следва трайно намалената работоспособност да е установена с решение на ТЕЛК, а за 2019 г. – 2021 г. ищцата не представя такова. По отношение на претенцията за обезщетение за неизползван платен годишен отпуск за 2019 г. сочи, че ищцата е започнала работа при него на 08.04.2019 г. Позовава се на давност по чл.176, ал.1 КТ – за погасено право на ползване на годишен отпуск за 2019 г. Моли съда да отхвърли предявените искове.

На ищцата следва да бъдат дадени указания да посочи: твърди ли да е придобила право на пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл.68 КСО в срока на решение на ТЕЛК № 1031/12.05.2011 г. или твърди единствено в този срок да е навършила възрастта по чл.68 КСО.

В тежест на ищцата е да докаже: 1) че между нея и ответника е съществувало трудово правоотношение, което е било прекратено, като е без значение на какво основание; 2) наличието на неизползван платен годишен отпуск през периода на съществуване на трудовото правоотношение; 3) че размерът на претенцията съответства на исковата сума.

В тежест на ответника е да докаже, че работникът е упражнил правото си да ползва платен годишен отпуск, респ. – че е изплатил на работника обезщетение за неизползвания такъв.

С оглед заявеното възражение от ответника за погасителна давност за вземането за неизползван платен годишен отпуск за 2019 г., **в тежест на ищцата** е да докаже спиране/прекъсване на давността.

Безспорно е между страните, че:

1. по силата на трудов договор № 183/08.04.2019 г. ищцата е заемала при ответника длъжността „медицинска сестра“;
2. със заповед № 302/28.07.2021 г. трудовото ѝ правоотношение е било прекратено

по взаимно съгласие на страните, считано от 02.08.2021 г.;

3. с експертно решение на ТЕЛК № 1031/12.05.2011 г., влязло в сила на 26.05.2011 г., ѝ е призната трайно намалена работоспособност 74% за срок от три години.

По доказателствата:

Представените с исковата молба писмени доказателства следва да бъдат допуснати като допустими, относими и необходими за изясняване предмета на спора.

Следва да се допусне поисканата от ищеца ССЕ, която да отговори на следните въпроси, прецизирани от съда:

1. Налице ли е неизползван платен годишен отпуск от страна на ищцата за 2019 г., 2020 г. и 2021 г. съобразно уговореното между страните и отразеното при ответника?
2. Какъв е размерът на обезщетението за неизползван платен годишен отпуск за 2019 г., 2020 г. и 2021 г.? – При отговора на въпроса като база за определянето му да се вземе brutното трудово възнаграждение, полученото от работника или служителя за месеца, предхождащ месеца, в който е възникнало основанието за съответното обезщетение.
3. Какъв е размерът на обезщетението за неизползван платен годишен отпуск за 2019 г., 2020 г. и 2021 г. в случай, че се приеме, че ищцата има право на основен платен годишен отпуск в размер не по-малко от 26 работни дни по чл.319 КТ?

Така мотивиран и на основание чл. 140 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание за **10.11.2022 г. от 10:30 часа**, за която дата да се призоват страните.

ОБЯВЯВА на страните проекто-доклад по делото, съобразно мотивната част на настоящото определение.

УКАЗВА на ищцата в едноседмичен срок от съобщението да посочи: твърди ли да е придобила право на пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл.68 КСО в срока на решение на ТЕЛК № 1031/12.05.2011 г. или твърди единствено в този срок да е навършила възрастта по чл.68 КСО.

ДОПУСКА представените с исковата молба писмени доказателства.

ДОПУСКА съдебно-счетоводна експертиза по задачите, поставени в исковата молба и прецизирани от съда, както следва:

1. Налице ли е неизползван платен годишен отпуск от страна на ищцата за 2019 г., 2020 г. и 2021 г. съобразно уговореното между страните и отразеното при ответника?
2. Какъв е размерът на обезщетението за неизползван платен годишен отпуск за 2019 г., 2020 г. и 2021 г.? – При отговора на въпроса като база за определянето му да се вземе brutното трудово възнаграждение, полученото от работника или служителя за месеца, предхождащ месеца, в който е възникнало основанието за съответното обезщетение.
3. Какъв е размерът на обезщетението за неизползван платен годишен отпуск за 2019 г., 2020 г. и 2021 г. в случай, че се приеме, че ищцата има право на основен платен

годишен отпуск в размер не по-малко от 26 работни дни по чл.319 КТ?

при депозит 250,00 лева, платим от бюджета на съда.

НАЗНАЧАВА за вещо лице Е.П.И., тел. ***, която да бъде уведомена да работи по допуснатата експертиза.

СЪДЪТ УВЕДОМЯВА СТРАНИТЕ, че за разрешаването на спора си те могат да използват медиация, като способ за извънсъдебно разрешаване на спора. Така те ще спестят време, усилия и средства. При постигане на спогодба, ищецът може да поиска да му бъде възстановена половината от внесената държавна такса - чл.78, ал.9 ГПК.

Ако страните желаят да използват медиация, те могат да се обърнат към център по медиация или медиатор от Единния регистър на медиаторите към Министерство на правосъдието (<http://mediator.mjs.bg>). Медиацията е платена услуга.

ДА СЕ ИЗПРАТИ на страните препис от настоящото определение, а на ищеца – и препис от отговора на исковата молба.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____